ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου **1935** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **352**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ κώδικος φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων..... ... 1
Περὶ τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ τῶν Κρατικῶν ὀργάνων τῶν δικαιουμένων ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα καὶ περὶ τῶν ἰδιωτῶν τῶν δικαιουμένων ἀτελοῦς εἰσόδου ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν. 2
Περὶ τῆς διαδικασίας, τοῦ προσδιορισμοῦ, τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατ' ἐκτίμησιν καταβαλλομένου τέλους δημοσίων θεαμάτων καὶ περὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τέλους τῶν σημανθέντων καὶ μὴ διατεθέντων εἰσιτηρίων. 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κώδικος φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου 5816 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας περὶ φορολογίας σφαζομένων ζώων», προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων καὶ εἰδικώτερον.

1) Τοῦ Νόμου 5353 τῆς 30 Μαρτίου 1932 «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

2) Τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 5420 τῆς 26 Ἀπριλίου 1932, «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Νομ. Διατάγματος, «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

3) Τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1932 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Νόμου 5353, περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5729 τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1932, καὶ

4) Τοῦ Νόμου 5816 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1933 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ φορολογίας σφαζομένων ζώων».

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ἔχον οὕτω:

ΚΩΔΙΞ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΦΑΖΟΜΕΝΩΝ ΖΩΩΝ

(Νόμος 5353).

Ἐπιβολὴ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 1, Νομ. Δ)μα 19 Ἰουλίου 1932 ἄρθρον μόνον. Νόμος 5816 ἄρθρον 14).

1) Ἐπιβάλλεται φόρος κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐν πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων σφαζομένων ἢ μεταφερομένων εἰς αὐτὰς ἐκ χωρίων πληθυσμοῦ δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ κάτω ἐσφαγμένων ζώων, ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων, καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν κυρίων καὶ κατόχων αὐτῶν, ὁριζομένος ὡς ἑξῆς :

α') Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων δραχ. δέκα (10).

β') Ἐπὶ τῶν βοῶν, ἀγελάδων καὶ βουβάλων δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40).

γ') Ἐπὶ τῶν χοίρων δραχμαὶ τριάκοντα (30).

δ') Ἐπὶ σφαζομένων χοιριδίων μέχρις ἓξ ὀκάδων συνολικοῦ βάρους, ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπὶ τῶν χοίρων ἐπιβαλλομένου. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ σφαζομένων χοιριδίων ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ κάτω τῶν 30.000 κατοίκων. Ὡς βάσις πρὸς καθορισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ λαμβάνεται ἡ τελευταία ἐπίσημος ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

2. α') Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1934 ὁ φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ἐπιβάλλεται μόνον ἐπὶ τῶν ἐν πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων σφαζομένων ἢ μεταφερομένων εἰς αὐτὰς ἐκ χωρίων πληθυσμοῦ δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ κάτω ἐσφαγμένων ζώων ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων. Ὡς βάσις πρὸς καθορισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ λαμβάνεται ἡ τελευταία ἐπίσημος ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

β) Τὰ μεταφερόμενα εἰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων τεμάχια σφαγίων, μὴ ὑποβληθέντων εἰς φορολογίαν εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὑποβάλλονται εἰς ἀκέραιον τὸν φόρον τοῦ ἀντιστοίχου σφαγίου.

γ) Κατὰ τὴν ἐκ πόλεων ἢ κωμοπόλεων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων μεταφορὰν φορολογηθέντων σφαγίων εἰς χωρία δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ κάτω, ὁ καταβληθεὶς φόρος εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς δὲν ἐπιστρέφεται.

δ) Εἰς ἃ χωρία λόγῳ πληθυσμοῦ δὲν ἐπιβάλλεται ὁ ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων φόρος δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων ὁ κατὰ τὸν Νόμον 5353 τοῦ 1932 φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

ε) Διὰ Διαταγμάτων ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

3) Τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ποσὰ φόρου δὲν προσυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ. προσθετα ποσοστὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3312, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινων μέτρων».

Ἄρθρον 2.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 2, νόμος 5816 ἄρθρ. 14 § 1)

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως εἰς χρῆμα.

2. Ἐν αἷς πόλεσιν ἢ κωμοπόλεσιν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις τῶν ὁρίων των, ἐπιτρέπεται προηγουμένη ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ Ἑνωτικὴ τῶν πόλεων ἢ κωμοπόλεων τούτων ἐνοικίασις.

3. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ Ἐνωτικὴ κατ' ἐπαρχίαν ἢ περιφέρειαν Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐνοικίασις.

4. Ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 3)

Αἱ ἐνοικιάσεις ἢ ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βεβαίωσις τοῦ φόρου ἐνεργοῦνται δι' ἐτησίαν χρονικὴν περίοδον συμπίπτουσαν πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

Διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 4.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 4, Νόμος 5816 ἄρθρ. 14 § 1)

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ἐν τοῖς κατὰ τόπους δημοτικοῖς ἢ κοινοτικοῖς σφαγείοις ἢ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις πρὸς τοῦτο ὡρισμένοις, κατὰ τὴν σφαγὴν μὲν τῶν ζώων ὅταν ταῦτα πρόκειται νὰ καταναλωθῶσιν ἐν ᾗ πόλει ἢ κωμοπόλει ἐσφάγησαν, ἐν τῷ τόπῳ δὲ τῆς καταναλώσεως ἂν τὰ ζῷα σφάζωνται πρὸς μεταφορὰν ἢ κατανάλωσιν εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ἢ ἂν εἰσάγωνται ἐσφαγμένα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται σφαγὴ ζώων πρὶν ἢ καταβληθῇ ὁ φόρος εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον, ἐφ' ὅσον ὁ φόρος βεβαιοῦται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ ζώων σφαζομένων πρὸς μεταφορὰν ἢ κατανάλωσιν εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ἢ ἂν ὁ ἁρμόδιος πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου δὲν διαμένῃ ἐν τῇ πόλει ἢ κωμοπόλει ἔνθα γίνεται ἡ σφαγή.

Ἄρθρον 5.

(Νόμος 5353 ἄρθρ 5).

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι ταῖς ἐχούσαις πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 2000 κατοίκων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἀπογραφήν, ἡ σφαγὴ τῶν ζώων γίνεται εἰς τὰ μέρη, τὰ ἐπὶ τούτῳ καθορισθέντα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ κατ' οἶκον ἢ εἰς ἄλλα μέρη, πλὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καθορισθέντων, σφαγὴ ζώων, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ ἄρθρου 11.

Ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴν προτεραίαν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὰς ἑπομένας αὐτῷ δύο ἡμέρας, ἡ κατ' οἶκον σφαγὴ ἀμνῶν καὶ ἐριφίων ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ πληρωμῇ τοῦ φόρου.

Δύναται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, νὰ ὁρισθῇ ἐξαιρετικῶς ἡ προσωρινὴ καταβολὴ τοῦ φόρου κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν ζώντων σφαγίων, διαρκούσης τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἐπιστρεφομένου τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μὴ καταναλωθέντων σφαγίων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 6, Νομ. Δ)μα 19 Ἰουλίου 1932 ἄρθρον μόνον).

Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου :

α') Τὰ σφαζόμενα πρὸς μόνην τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ δέρματος ζῷα ὡς καὶ οἱ ἀμνοὶ καὶ τὰ ἐρίφια καὶ τὰ χοιρίδια τὰ ἔχοντα βάρος ἔλασσον τῶν τεσσάρων ὀκάδων καὶ χρησιμοποιούμενα μόνον πρὸς βρῶσιν τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν.

β') Ἐκ τῶν οἰκοσίτων ζώων, εἷς χοῖρος, εἷς ἀμνὸς καὶ ἓν ἐρίφιον.

Ἄρθρον 7.

(Νόμος 5353 ἄρθρον 7, Νόμος 5816 ἄρθρ. 3, 4, 5, 6 καὶ 8, Νόμος 5420 ἄρθρ. 29).

Αἱ διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τῆς ἐν γένει διαδικασίας βεβαιώσεως, ἐνοικιάσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου, ἰδίᾳ δὲ προκειμένου :

α') Περὶ τῆς ἐκδόσεως διπλοτύπων καταβληθέντος ἢ κατακλειστέου φόρου,

β') Περὶ διατυπώσεως ἀντιρρήσεων ἢ ἀρνήσεως τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου.

γ') Περὶ ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας πρὸς τοὺς οὕτως ἀρνουμένους ἢ ἔχοντας ἀντιρρήσεις, τῆς προθεσμίας πρὸς κοινοποίησιν τῶν ἀποσπασμάτων τούτων ἀρχομένης, προκειμένου μὲν περὶ ἐπιτοπίως καταναλισκομένων ζώων, ἀπὸ τῆς σφαγῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν μεταφερομένων ἐσφαγμένων ἀπὸ τῆς εἰς τὴν πόλιν ἢ κωμόπολιν τῆς καταναλώσεως ἀφίξεώς των. Διὰ τὰς μὴ γενομένας ἢ τὰς ἀτάκτως γενομένας πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ κοινοποιήσεις, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου.

Ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἡ κοινοποίησις τῶν διπλοτύπων φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων ἐνεργεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, προτιμωμένων τῶν τῆς Οἰκον. Ἐφορίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Κώδικος Φορολογίας καθαρῶν προσόδων. Ἡ ἀποζημίωσις αὐτῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου μέχρι δραχμῶν 8 δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν περιλαμβανομένων τῶν ἐξόδων πορείας. Ἡ δὲ προθεσμία κοινοποιήσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁρίζεται τριακονθήμερος, ἀρχομένη διὰ μὲν τὰ πρὸ τῆς λήψεως τῆς διαταγῆς περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου κοινοποιηθέντα διπλότυπα φορολογίας ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς διαταγῆς ταύτης, διὰ δὲ τὰ μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ὡς ἄνω διαταγῆς συνταγέντα διπλότυπα φορολογίας, ἀπό τῆς σφαγῆς καὶ τῆς ταυτοχρόνου συντάξεως τοῦ διπλοτύπου ἢ ἀπό τῆς ἀφίξεώς των εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν πρὸς κατανάλωσιν ἢ τῆς εἰσαγωγῆς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐσφαγμένων ζώων,

δ') Περὶ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποσπασμάτων τούτων καὶ τῆς διαδικασίας ἐνδικάσεως αὐτῶν.

Ὡς τρίτον μέλος τῆς ἐνδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ τυχὸν ὑφισταμένου ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου Συνδέσμου Κρεοπωλῶν ἢ ζωεμπόρων ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου Συνδέσμου, εἷς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων κρεοπωλῶν ἢ ζωεμπόρων τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὡς ἄνω ἀνακοπῶν συνιστῶνται Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ δὴ παρ' ἑκάστῃ ἕδρᾳ Εἰρηνοδικείου, ἀπαρτιζόμεναι ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὡς Προέδρου, τοῦ παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀστυνόμου καὶ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένου τρίτου μέλους, ἑκάστη τῶν ὁποίων εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐκδικάζῃ τὰς ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδικείου δημιουργουμένας σχετικὰς διαφοράς.

Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπή, ἐφ' ὅσον ἡ καταδίκη ἀφορᾷ πλείονα τῶν δύο σφαγίων, διὰ τῆς ἀποφάσεώς της ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἡττηθέντα τὰ γενόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἔξοδα κοινοποιήσεως τῆς ἀνακοπῆς καὶ διπλοτύπων φορολογίας, ὡς καὶ τὴν παρὰ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένην ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποδιδόμενα εἰς τοὺς δικαιούχους συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 27 τοῦ Κώδικος Φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακοπὴ ἀφορᾷ ἓν ἢ δύο σφάγια, ἡ δαπάνη τῆς

ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει τὸ Δημόσιον.

ε΄) Περὶ ἐκτελέσεως τῶν στελεχῶν τῶν κοινοποιηθέντων ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας.

*Τὰ στελέχη τῶν κοινοποιουμένων ἀποσπασμάτων διπλοτύπων φορολογίας σφαζομένων ζώων πρὸς τοὺς ἀρνουμένους ἢ ἔχοντας ἀντιρρήσεις φορολογουμένους, συνεπάγονται πρεσαύξησιν φόρου ἴσην τῷ ἁπλῷ καὶ τὰ ἔξοδα κοινοποιήσεως, συμβεβαιούμενα διακεκριμένως διὰ τοῦ αὐτοῦ χρηματικοῦ καταλόγου.

στ΄) Περὶ διεξαγωγῆς δημοπρασιῶν ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου,

ζ΄) Περὶ διορισμοῦ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ γνωστοποιήσεως αὐτῶν,

η΄) Περὶ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀντιπροσώπων αὐτῶν,

θ΄) Περὶ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, ὡς καὶ πρὸς λῆψιν οἱουδήποτε μέτρου πρὸς ἀσφάλειαν τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐνοικίου,

ι΄) Περὶ διορισμοῦ ἐπιστατῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ περὶ καθορισμοῦ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ λογοδοσίας τῶν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις προσλαμβανομένων ἐπιστατῶν.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐπιστατῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν σφαζομένων ζώων καὶ πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου δαπάνη, ἐφ' ὅσον ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Δημοσίου, βαρύνει τὸ Δημόσιον καὶ τὰ λοιπὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα ἢ Νομικὰ πρόσωπα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται πρόσθετος μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρος, κατ' ἀναλογίαν ποσοστοῦ βεβαιωθέντος ἢ εἰσπραχθέντος φόρου,

ια΄) Περὶ τῆς εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἀποστολῆς τῶν στελεχῶν τῶν διπλοτύπων φορολογίας.

Ἄρθρον 8.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 8, Νόμος 5816 ἄρθρ. 10)

Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται εἰς δώδεκα ἴσας μηνιαίας δόσεις ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου ἑκάστου φορολογικοῦ ἔτους μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ συνολικὸν ἐνοίκιον ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν, εἰς ἓξ δὲ διμηνιαίας ἴσας δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου ἑκάστου φορολογικοῦ ἔτους, ἐφ' ὅσον τὸ συνολικὸν ἐνοίκιον δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 9.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 9)

Ὁ ἐνοικιαστὴς οὐδεμίαν δικαιοῦται νὰ προβάλῃ ἀξίωσιν πρὸς κουφισμὸν τοῦ ἐνοικίου, ἢ ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δι' οἱανδήποτε αἰτίαν.

Ἄρθρον 10.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 10)

Αἱ Δημοτικαὶ ἢ Κοινοτικαί, αἱ Ἀστυνομικαὶ καὶ Δημενικαὶ Ἀρχαί, οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμάρχαι καὶ πᾶς ἐν γένει ἐνεργῶν μεταφορὰν ζώων ὑποβαλλομένων εἰς τὸν φόρον ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ τὰ ὄργανα βεβαιώσεως ἢ εἰσπράξεως, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 11)

1. Οἱ παρὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ἐνεργοῦντες σφαγὴν ζώων εἰσάγονται συνεπείᾳ καταγγελίας δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἢ καὶ ἰδιώτου ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ κατοικία τοῦ μηνυομένου, διὰ τοῦ ἁρμοδίου δημοσίου κατηγόρου, τιμωροῦνται δὲ μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου σὺν τῷ προστίμῳ.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο εἰσπραττόμενον εἰσάγεται ὁλόκληρον διὰ γραμματίου παραλαβῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Ἀπαλλάσσονται πάσης ποινῆς ὅσοι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σφαγῆς καὶ ἐὰν ἐγένετο καταγγελία ἢ πρὸ πάσης καταγγελίας καὶ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σφαγῆς, ἤθελον αὐθορμήτοι δηλώσει πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὴν γενομένην ἄνευ πληρωμῆς φόρου σφαγὴν καὶ ἤθελον καταβάλει τοῦτον.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διάταξις, περὶ ἀπαλλαγῆς, ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις: 1) Ὅταν ὁ μὴ καταβαλὼν τὸν φόρον ἐπὶ τῇ δηλώσει ὅτι πρόκειται νὰ μεταφέρῃ καὶ καταναλώσῃ τὸ σφαγὲν ζῷον εἰς ἑτέραν πόλιν ἢ κωμόπολιν, κατηνάλωσεν αὐτὸ ἐν ᾗ πόλει ἢ κωμοπόλει ἐσφάγη. 2) Ὅταν δὲν κατεβλήθη πρὸ τῆς σφαγῆς ὁ φόρος ἕνεκα τῆς τοῦ ἁρμοδίου πρὸς εἴσπραξιν ἀπουσίας ἐκ τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως ἔνθα ἐγένετο ἡ σφαγή, καὶ 3) Ὅταν ἡ ἄνευ καταβολῆς τοῦ φόρου σφαγὴ ἐγένετο εἰς μὴ καθωρισμένα πρὸς σφαγὴν μέρη ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἁρμοδίου πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 12.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 12, Νόμος 5816 ἄρθρα 5 καὶ 7)

Εἰς περίπτωσιν ἔνθα :

α) Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ αἱ ἐν ἄρθρῳ 10 διαλαμβανόμεναι Ἀρχαὶ καὶ πρόσωπα, ἤθελον ὑποπέσει εἰς παράβασιν ἢ παράλειψιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων,

β) Ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἤθελον παραλείψει ἐντελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου ἢ ἐγγράψῃ ἐν αὐτῷ ποσὸν μεγαλείτερον ἢ μικρότερον τοῦ ἐπακριβῶς ἀνήκοντος φόρου,

γ) Ἤθελε διαπιστωθῇ οἱαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου.

δ) Ἐνοικιαστὴς ἢ ἐγγυητὴς ἤθελεν ἐκποιήσει ἢ ὑποθηκεύσει πρὸς τρίτους πρὸ τῆς κατακυρώσεως ἢ μετ' αὐτὴν τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου προσενεχθέντα κτήματα,

ε) Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἤθελεν ἀποστείλει εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὰ στελέχη τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων διπλοτύπων φορολογίας,

στ) Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 περίπτωσις ι΄ προσωρινοὶ καὶ ὁριστικοὶ ἐπιστάται ἤθελον προβῇ εἰς ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ ζημίᾳ εἴτε τοῦ Δημοσίου εἴτε τοῦ ἐνοικιαστοῦ,

ἐπιβάλλονται αἱ ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς νομοθεσίας, περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις προβλεπόμεναι διὰ τὰς ἀντιστοίχους παραβάσεις ἢ παραλείψεις ποιναί, ἢ πρόστιμα, ἀκολουθουμένης τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτῆς προβλεπομένης διαδικασίας.

ζ) Ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, συντάσσων διπλότυπον φορολογίας σφαζομένων ζώων καὶ ἀναφέρων ἐν γνώσει ψευδῶς ἐν αὐτῷ πλείονα τῶν πράγματι ἢ οὐδόλως σφαγέντων ζώων, τιμωρεῖται, ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ καθ' οὗ τὸ διπλότυπον, διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 1.000.

η) Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου σφαζομένων ζώων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι τοῦ ἑνὸς δεκάτου τοῦ ὅλου ἐνοικίου, ἐγκλήσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτος δὲν προσαγάγῃ πρὸ πάσης ἐνάρξεως εἰσπράξεως τοῦ φόρου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰ-

κονομικὸν Ἔφορον πρὸς θεώρησιν καὶ ἀρίθμησιν τὰ βιβλία διπλοτύπων φορολογίας σφαζομένων ζώων ἢ ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς φορολογικῆς περ ὁδου καθ' ἣν ἀνεδείχθη ἐνοικιαστὴς δὲν προσαγάγῃ οὗτος τὰ τεθεωρημένα ὡς ἀνωτέρω παρὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου βιβλία διπλοτύπων φορολογίας, χρησιμοποιηθέντα καὶ μὴ ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ χρησιμοποίησις διπλοτύπου φορολογίας ἐκ βιβλίου μὴ τεθεωρημένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ ἐὰν ἀρνηθῇ τυχὸν ἐπίδειξιν βιβλίου ἢ διπλοτύπου φορολογίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φορολογικῆς περιόδου,

Ἄρθρον 13.

(Νόμος 5353 ἄρθρον 13)

1. Ἀπὸ τοῦ Οἰκον. Ἔτους 1932—33 καταργοῦνται :

α') Ἡ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Δ ταγμάτων ὑφισταμένη φορολογία αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

β) Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 319—335 συμπεριλαμβανομένου καὶ 375 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας ὑφισταμένη φορολογία τῶν σφαζομένων ζώων.

γ') Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

2. Αἱ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1932 γεννηθεῖσαι ὑποθέσεις τῆς φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων καὶ τῆς καταργουμένης φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων ἐξακολουθοῦσι νὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν καταργουμένων νόμων.

Ἄρθρον 14.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 14).

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρόσθετος φόρος ἴσος πρὸς τὰ 4)5 τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος μετὰ τοῦ δημοσίου τοιούτου.

2. Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου τούτου τὰ 3)5 ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητας, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν αὐτοῖς καταναλώσεως σφαγίων, τὸ δὲ ἕτερον 1)5 ἀποδίδεται, εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ἐκείνας εἰς ἃς ἀπεδίδετο δημοτικὸς φόρος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» λαμβανομένου ὑπ' ὄψει διὰ τὴν μεταξὺ των διανομὴν τοῦ μέσου ὅρου τοῦ θεσθέντος αὐτοῖς ποσοστοῦ κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1929—1930 —1931.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ δημοτικοῦ φόρου παρὰ τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ ἡ διανομὴ τούτου εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐνεργεῖται κατὰ τὰ, διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἐκδιδομένων, ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 15.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 15, Νόμος 5420 ἄρθρ. 29 ἐδ. 2, Νόμος 5816 ἄρθρ. 9 καὶ 13).

1. Οἱ ἐπὶ τοῦ καταργουμένου φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων ἐπιβληθέντες διὰ διαφόρων Νόμων καὶ Ν. Δ ταγμάτων πρόσθετοι εἰδικοὶ φόροι ἐπιβάλλονται καθ' ὁμοιον τρόπον καὶ ἐπὶ τοῖς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ ποσοστοῖς ἐπὶ τοῦ νέου δημοσίου φόρου σφαζομένων ζώων.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 1 διατηρούμενοι εἰδικοὶ πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τῆς καταργηθείσης φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς σφαζομένους βόας, ἀγελάδας καὶ βουβάλους, καταργουμένης τῆς ἐπὶ τούτων ἰσχυούσης φορολογίας δραχμῶν 2 κατὰ κεφαλὴν ὑπὲρ τοῦ ταμείου προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 2 παρ. ε' τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως ταμείου προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς κτηνοτροφίας».

3. Ὁ πρόσθετος φόρος ὑπὲρ Ἀγροφυλακῆς ὁρίζεται καὶ διὰ τὴν περ φέρειαν τῆς νήσου Κρήτης εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δημοσ ου φόρου σφαζομένων ζώων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν χοίρων.

4. Ὁ ὑπὲρ τῶν Θεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων εἰδικὸς πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων, ὁρίζεται γενικῶς εἰς 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρου.

Ὁ εἰδικὸς οὗτος πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων, δύναται διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου.

Ἄρθρον 16.

(Νόμος 5353 ἄρθρ. 16)

Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναντα νὰ κανονίζωνται α) ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῶν δημοπρασιῶν, β) ὁ διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος εἰς πόλεις, ἔνθα ἐδρεύουσι πλείονες καὶ γ) πᾶσα λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1935.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Κ. ΚΟΡΟΖΟΣ

(2)

Περὶ τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ τῶν Κρατικῶν ὀργάνων τῶν δικαιουμένων ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα καὶ περὶ τῶν ἰδιωτῶν τῶν δικαιουμένων ἀτελοῦς εἰσόδου ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 22 Μαρτίου 1935, περὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου φορολογιῶν τινων καὶ περὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῆς ὁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. α' Δικαιοῦνται ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου θεάματος. Ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοσίου θεάματος (θεατρώνης) ὁ ταμίας, οἱ ἠθοποιοί, οἱ μουσικοί, ὁ συγγραφεύς, ὁ σκηνοθέτης καὶ ὁ μουσουργὸς τοῦ ἔργου, οἱ μηχανικοὶ καὶ τεχνίται, οἱ ταξιθέται καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ θεάτρου. Οἱ ἀνωτέρω εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον θέαμα εἰς ὃ ὑπηρετοῦσι βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγουμένων ὑπευθύνως παρὰ τοῦ θεατρώνου φερόντων αὔξοντα ἀριθμόν, τὴν φωτογραφίαν καὶ τὴν ἰδιότητα ἑκάστου καὶ τεθεωρημένων ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας φορολογίας δημοσίων θεαμάτων.

β'. Ἡ ἐλευθέρα εἴσοδος τῶν ἀνωτέρω εἰς ἄλλο δημόσιον θέαμα, ἐκτὸς ἐκείνου εἰς ὃ ἀνήκουσι, ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἐπιτρέπεται κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος.

2. α' Δικαιοῦνται ὡσαύτως ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δη-

μόσια θεάματα οἱ διὰ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς φορολογίας τοποθετούμενοι παρὰ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς εἰσόδους τῶν δημοσίων θεαμάτων ἔκτακτοι ἢ τακτικοὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι. Οὗτοι εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον θέαμα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των βάσει τοῦ πρὸς τοῦτο ἐγγράφου διορισμοῦ τοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ.

β'. Ἡ ἐλευθέρα εἴσοδος τῶν ἀνωτέρω εἰς ἄλλο δημόσιον θέαμα πλὴν ἐκείνου εἰς ὃ ἔχει τοποθετηθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη εἰδικῶς ἔχει ἐπιτραπῇ διὰ λόγους ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας δι' εἰδικῆς διαταγῆς αὐτοῦ.

3. Δικαιοῦνται ὡσαύτως ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακῆς καὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας (ἀστυφύλακες, χωροφύλακες, πυροσβέσται) τὰ εἰδικῶς τασσόμενα εἰς ὡρισμένον δημόσιον θέαμα πρὸς τήρησιν τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν γένει. Τὰ ἀνωτέρω ὄργανα θὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως μόνον εἰς τὸ δημόσιον θέαμα εἰς ὃ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας των τάσσονται, εἴτε βάσει ἐγγράφου σημειώματος τῶν ἁρμοδίων προϊσταμένων αὐτῶν εἴτε καὶ μόνον ἐφ' ὅσον φέρουσι τὰ σημεῖα τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 2.

Δικαιοῦνται ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα.

Α) Ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

1) Οἱ προϊστάμενοι τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως καὶ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων οἱ ἁρμόδιοι ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων.

3) Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 22 Μαρτίου 1935 περὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου φορολογιῶν τινων κλπ., ἐλεγκταὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων Ἀθηνῶν καὶ οἱ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενοι τοιοῦτοι ἐλεγκταὶ τῆς φορολογίας ταύτης εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας.

Β') Ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν.

ζ) Ὁ Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ.

Εἰς ἕκαστον Σῶμα Στρατοῦ χορηγοῦνται παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν φορολογίας δημοσίων θεαμάτων δύο δελτία ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα, μὴ προσωπικὰ πρὸς χρῆσιν Ἀξιωματικῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος.

2) Ὁ Φρούραρχος.

Εἰς ἕκαστον Φρουραρχεῖον χορηγοῦνται ὡσαύτως δύο δελτία ἐλευθέρας εἰσόδου, μὴ προσωπικά, πρὸς χρῆσιν Ἀξιωματικῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Φρουραρχείων.

Γ) Ἐκ τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς πλημμελειοδικῶν, οἱ ἀντισαγγελεῖς καὶ οἱ ἀνακριταί.

Δ) Ἐκ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν·

Ι. Ἀστυνομίας Πόλεων.

1) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

2) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

3) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ τοὺς Διαμερισματάρχας, Διοικητάς, Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Ἀξιωματικῶν Γεν. Ἀσφαλείας καὶ ἐν γένει διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ λοιπὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα θέλει ἰσχύει ἑκάστοτε ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐκδιδομένη σχετικὴ ἀπόφασις ἐγκρινομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐλευθέραν εἴσοδον τῶν βαθμοφόρων καὶ λοιπῶν ὀργάνων εἰς τὰ δημόσια θεάματα ἐν ᾗ καθορίζεται ὁ τρόπος ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας εἰς τὰ δημόσια θεάματα καὶ ἡ εἴσοδος τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς αὐτά.

ΙΙ Χωροφυλακῆς.

1) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

2) Ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς.

3) Ὁ Διοικητὴς τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ ὄργανα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ὅπου δὲν ὑφίσταται Ἀστυνομία Πόλεων ἡ εἴσοδος εἰς τὰ δημόσια θεάματα θέλει καθορίζεσθαι ἑκάστοτε διὰ σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἐλευθέραν εἴσοδον τῶν βαθμοφόρων καὶ λοιπῶν ὀργάνων εἰς τὰ δημόσια θεάματα.

Ε) Ἐκ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Προϊστάμενος αὐτῆς.

Εἰς ἑκάστην πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν χορηγοῦνται τεσσαρα δελτία ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα, μὴ προσωπικά, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

Δικαιοῦνται ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα.

1. Οἱ Διευθυνταὶ καὶ Ἰδιοκτῆται τῶν Ἡμερησίως ἐκδιδομένων Ἐφημερίδων.

2. Οἱ Συντάκται τῶν ἐφημερίδων οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἕνωσιν Συντακτῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύνδεσμον τῶν Δημοσιογράφων Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

3. Οἱ ἐπαγγελματίαι Συντάκται τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις λειτουργοῦντα δημόσια θεάματα τῆς ἰδιότητος αὐτῶν βεβαιουμένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τῆς ἐφημερίδος εἰς ἣν ὑπηρετοῦσι καὶ τοῦ οἰκείου Σωματείου.

4. Ἀνὰ εἷς διαχειριστὴς ἑκάστης ἡμερησίως ἐκδιδομένης ἐφημερίδος τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ βεβαιουμένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Σωματείου καὶ ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος εἰς ἣν ἀνήκει ὁ διαχειριστής.

5. Ἀνὰ εἷς Σκιτσογράφος δι' ἑκάστην ἡμερησίως ἐκδιδομένην Ἐφημερίδα τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ ἀποδεικνυομένης ὡς ἀνωτέρω τῶν διαχειριστῶν.

6. Οἱ ἀνταποκριταὶ τοῦ ξένου τύπου τῆς ἰδιότητος αὐτῶν πιστοποιουμένης ὑπὸ τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

7. Οἱ Ἠθοποιοὶ ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν κατὰ νόμον ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ ἀσκοῦσι ἐνεργῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ, πιστοποιουμένων τούτων διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ὑφισταμένου Σωματείου Ἠθοποιῶν.

8. Οἱ Συνταξιοῦχοι Ἠθοποιοὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Ἠθοποιῶν.

9. Οἱ θεατρικοὶ Συγγραφεῖς τῆς ἰδιότητος αὐτῶν βεβαιουμένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τῆς Ἑταιρείας Θεατρικῶν Συγγραφέων.

10. Οἱ Μουσουργοί, οἱ Μουσικοὶ Κριτικοί, οἱ Θεατρικοὶ Κριτικοὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑφισταμένων οἰκείων Σωματείων ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς συναυλίας καὶ μουσικὰς ἐν γένει ἐπιτελέσεις, οἱ δὲ Θεατρικοὶ Κριτικοὶ μόνον διὰ τὰ θέατρα.

11. Ἀνὰ εἷς ταμίας τῶν θεάτρων τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Θεάτρου.

Ἄρθρον 4.

Δικαιοῦνται ὡσαύτως ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα :

1. Τὰ τακτικὰ μέλη τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς τῶν λογοκρινομένων ταινιῶν.

2. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Κινηματογραφικῶν καὶ Θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων· εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑφίστανται πλείονες τοῦ ἑνὸς Διευθυνταὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν χορηγοῦνται δελτία ἀτελοῦς εἰσόδου διὰ πλείονας τῶν δύο.

3. Ὀκτὼ κατ' ἀνώτατον ὅριον ἄτομα ἐντὸς ἑκάστου εἰκοσιτετραώρου εἰς τὰ ὁποῖα ὁ θεατρώνης ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδον εἰς τὸ δημόσιον θέαμα ἄνευ καταβολῆς τιμήματος εἰσόδου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἵνα ἐπιτραπῇ ἡ ἐλευθέρα ἢ ἀτελὴς εἴσοδος εἰς τὰ δημόσια θεάματα τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀναφερομένων Δημοσίων Ἀρχῶν, Κρατικῶν ὀργάνων καὶ ἰδιωτῶν, δέον πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς § 3 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 4, πάντες οὗτοι νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικοῦ δελτίου φέροντος τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἐνδιαφερομένου, τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ βεβαιουμένην ἐν τῷ δελτίῳ προσηκόντως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἢ προκειμένου περὶ ἰδιωτῶν ὑπὸ ,ὧν προϊσταμένων αὐτῶν ἢ τῶν οἰκείων Σωματείων συμφώνως πρὸς τὰς εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διακρίσεις. Ἐπὶ τῶν δελτίων τούτων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς περιφερείας ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπιθέτουσι διὰ σφραγῖδος τὴν ἔνδειξιν. «Ἐλευθέρα εἴσοδος εἰς τὰ δημόσια θεάματα» ἢ «ἀτελὴς εἴσοδος εἰς τὰ δημόσια θεάματα». Κάτωθι τῆς ἐνδείξεως ταύτης τίθεται ἡ ἡμερομηνία τῆς θεωρήσεως, ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ἡ ἐπίσημος σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας. Ἅμα τῇ θεωρήσει δίδεται ὑπὸ τῆς θεωρούσης ἀρχῆς καὶ αὔξων ἀριθμὸς ἴδιος διὰ τὰ δελτία ἑκάστης κατηγορίας.

2. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκδιδόμενα δελτία εἶναι ἀπολύτως προσωπικὰ ἀπαγορευομένης τῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τρίτων. Τὰ εἰς χεῖρας τρίτων τοιαῦτα δελτία κατάσχονται, περὶ δὲ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου διαβιβαζομένη εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας φορολογίας δημοσίων θεαμάτων. Ὑφισταμένης ἐκθέσεως κατασχέσεως δελτίου τινὸς εἰς χεῖρας τρίτου, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ ἢ καὶ ἡ ἔκδοσις νέου δελτίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ προσώπου.

Εἰς τὰ δελτία ἐκτυποῦται ἀπαραιτήτως ἡ ἔνδειξις «Ἀπολύτως προσωπικόν, εἰς χεῖρας παντὸς τρίτου κατάσχεται μὴ ἀνανευομένη», γιγνομένης ρητῆς μνείας τῆς ἡμερομηνίας τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν φορολογίας δημοσίων θεαμάτων ἐπιτρέπεται νὰ προστίθενται πρόσθετοι ἐνδείξεις ἐπὶ τῶν δελτίων χρήσιμοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Πάντα τὰ ἐκδιδόμενα ὡς ἄνω δελτία καταχωροῦνται εἰς ἴδιον βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ κατὰ κατηγορίας.

3. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ ὑπὸ τῶν Οἰκον. Ἐφόρων ἐν ταῖς λοιπαῖς περιφερείαις, καὶ ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ θεώρησις δελτίων ἐλευθέρας εἰσόδου ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα εἰς πρόσωπα μὴ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ ἄνευ ἐν γένει τῶν προϋποθέσεων αἵτινες ρητῶς ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δελτίων τούτων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἀπολύτως καὶ ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν ἐκδιδουσῶν τὰ ἀνωτέρω δελτία ἀρχῶν ἡ ἀναγραφὴ ἐπὶ τοῦ δελτίου διὰ τὴν ἐλευθέραν ἢ ἀτελῆ εἴσοδον εἰς τὰ δημόσια θεάματα ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ δελτίῳ ἐμφαινομένου καὶ ἑτέρου προσώπου.

4. Ἐκλειπούσης ἐξ οἱουδήποτε λόγου τῆς ἰδιότητος προσώπου τινὸς ὑφ' ἣν ἦτο κάτοχος δελτίου ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα, τὸ δελτίον ἀκυροῦται αὐτοδικαίως καὶ δέον νὰ ἐπιστρέφηται ὑπὸ τοῦ κατόχου εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν παρ' ἧς τοῦτο ἐλήφθη, πρὸς καταστροφὴν αὐτοῦ. Ἡ ἀνανέωσις πάντων τῶν ἐκδιδομένων δελτίων ἐλευθέρας ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κατόχους τοιούτων, ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 6.

Ἡ περιφέρεια τῆς Ὑπηρεσίας Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων Ἀθηνῶν καὶ ἡ περιφέρεια τῆς Ὑπηρεσίας φορολογίας Δημοσίων θεαμάτων Πειραιῶς, θεωρεῖται ὡς μία περιφέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1935.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Κ. ΚΟΡΟΖΟΣ

---

(3)

Περὶ τῆς διαδικασίας, τοῦ προσδιορισμοῦ, τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατ' ἐκτίμησιν καταβαλλομένου τέλους δημοσίων θεαμάτων καὶ περὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τέλους τῶν σημανθέντων καὶ μὴ διατεθέντων εἰσιτηρίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 ἐδαφ. α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 22 Μαρτου 1935 ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου φορολογιῶν τινων καὶ περὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν » μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Διαδικασία κατ' ἐκτίμησιν προσδιορισμοῦ τέλους δημοσίων θεαμάτων.

1. Τὸ τέλος τῶν δημοσίων θεαμάτων τῶν λειτουργούντων ἐντὸς κεκλεισμένων ἢ ἀνοικτῶν χώρων, ἄνευ διετετιμημένης εἰσόδου, ὁρίζεται κατ' ἐκτίμησιν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑπηρεσίας Φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων Ἀθηνῶν ὁ καθορισμὸς τοῦ κατ' ἐκτίμησιν καταβλητέου τέλους ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

2. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀνωτέρω τέλους ἐνεργεῖται παρακολούθησις τῆς κινήσεως τοῦ δημοσίου θεάματος ἐπὶ ἀνάλογον χρονικὸν διάστημα ὁριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν οἵτινες καθορίζουσι τὸ ἡμερησίως κατ' ἀποκοπὴν πληρωτέον τέλος δι' ἀποφάσεως αὐτῶν, ἐν ᾗ ὁρίζεται καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς κατ' ἀποκοπὴν πληρωμῆς τοῦ οὕτω καθορισθέντος τέλους. Ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν θεατρώνην τὸ πολὺ δὲ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

3. Ἡ ἀπόφασις περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ κατ' ἐκτίμησιν πληρωτέου τέλους δημοσίων θεαμάτων εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν θεατρώνην καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τοῦ ὁρισθέντος ἐν αὐτῇ, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ δὲν διακόπτεται ἡ αἰτία τῆς φορολογίας τοῦ δημοσίου θεάματος ἢ δὲν γίνῃ ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

4. Μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὀργανωτοῦ τοῦ θεάματος (θεατρώνου) χρηματικὸν ποσὸν ὁριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἁρμοδίων Οἰκον. Ἐφόρων ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ.Φ.Δ.Θ. Ἀθηνῶν

Τὸ ποσὸν τοῦτο συμψηφίζεται εἰς τὸ καταβλητέον τέλος κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐνδικα μέσα ἐπιτρεπόμενα κατὰ τῆς ἀποφάσεως προσδιορισμοῦ κατ' ἐκτίμησιν τέλους δημοσίων θεαμάτων.

1. Βάσει τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς προσδιορίζεται τὸ κατ' ἐκτίμησιν καταβλητέον τέλος, ὁ ὀργανωτὴς τοῦ δημοσίου θεάματος, θεατρώνης, προκαταβάλλει ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας τελέσεως δημοσίου θεάματος τὸ ἀναλογοῦν διὰ τὰς ἡμέρας δι' ἃς αὕτη ἐκδίδεται κατ' ἐκτίμησιν τέλος.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν καταβληθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως προσδιορισθὲν τέλος, ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν ἀπαγορεύει τὴν τέλεσιν τοῦ Δημοσίου θεάματος, τοῦ μέχρι τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ὠφειλομένου τέλους εἰσπραττομένου παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου βάσει καταστάσεων βεβαιώσεως συνταχθεισῶν ὑπὸ τῶν Οἰκον. Ἐφόρων ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν.

3. Κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως δι' ἧς προσδιορίζεται τὸ κατ' ἐκτίμησιν καταβλητέον τέλος ἐπιτρέπεται ἄσκησις προσφυγῆς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑπηρεσίας φορολογίας δημοσίων θεαμάτων Πειραιῶς (Δ' Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Πειραιῶς) ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Εἰσηγητοῦ, ἑδρευούσης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς δὲ τὰς περιφερείας τῶν λοιπῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἐπίσης ἐκ τριῶν ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἄνω, ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ὁριζομένων ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἐκ τῶν τριῶν μελῶν.

4. Ἡ προσφυγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν μὴ συνοδεύεται διὰ παραβόλου ἑκ δραχ. ἑβδομήκοντα πέντε καταβαλλομένου δι' ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

5. Ἡ προσφυγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν Οἰκον. Ἔφορον ἢ τὸν Διευθυντὴν τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν ὅστις διαβιβάζει ἄνευ ἀναβολῆς ταύτην εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ πάσης ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς διαφώτισιν αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ προσκαλεῖται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Αὕτη δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ παντὸς εἴδους ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων καὶ ἐν γένει τῶν ἐργασιῶν τοῦ δημοσίου θεάματος πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως ἐπὶ τῆς προσφυγῆς κατὰ πλειοψηφίαν ἀπορρίπτουσα τὴν προσφυγὴν ἢ δεχομένη αὐτὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ἄλλως μεταρρυθμίζουσα τὴν ἀπόφασιν καθ' ἧς ἡ προσφυγή. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ ἐκδίδηται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν κοινοποιήσεως τῆς προσφυγῆς. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται μερίμνῃ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον καταβολὴν τοῦ τέλους.

7. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται ἐγγράφως καὶ προφορικῶς νὰ ἀναπτύσσωσι τὰς ἀπόψεις των εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δικαιούμενοι νὰ προσέρχωνται αὐτοπροσώπως ἐνώπιον αὐτῆς.

8. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος. Ἐὰν αὕτη μειοῖ τὸ πληρωτέον τέλος, ὁ εἰς τοῦτο ὑπόχρεως δικαιοῦται εἰς ἐπιστροφὴν ἢ ἔκπτωσιν τοῦ πληρωθέντος ἢ ὀφειλομένου τέλους καθ' ὃ ποσὸν ἐπῆλθεν μείωσις. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δικαιοῦται ν' αὐξήσῃ τὸ τέλος.

9. Ἐκτὸς τοῦ ἐνδιαφερομένου δικαιοῦται καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁσάκις πληροφορεῖται ἢ κρίνει, ὅτι ἔκ τινος κατ' ἐκτίμησιν προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους ὑπὸ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν ζημιοῦται, τὸ Δημόσιον, νὰ διατάσσῃ τὴν παραπομπὴν τῆς περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους τούτου ἀποφάσεως, εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν, ἥτις, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παραπεμπτικῆς διαταγῆς, ἀποφασίζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀνωτέρω παραγράφων, ἂν συντρέχῃ περίπτωσις μεταβολῆς τοῦ ποσοῦ τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως κατ' ἐκτίμησιν καθορισθέντος τέλους.

Ἄρθρον 3.

Διαδικασία τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τέλους τῶν ἐπισημανθέντων καὶ μὴ διατεθέντων εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων.

1. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος ἑκάστου ἐκτάκτου δημοσίου θεάματος δι' ὃ τὰ τέλη δημοσίων θεαμάτων κατεβλήθησαν ὑπὸ προσωρινὸν λογαριασμόν, ὁ ὀργανωτὴς αὐτοῦ ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ τὰ παραμείναντα παρ' αὐτῷ ἀδιάθετα εἰσιτήρια εἰς τὴν Υ.Φ.Δ.Θ. Ἀθηνῶν ἢ τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ καταβλητέου τέλους εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Πρὸς τοῦτο συντάσσεται πρωτόκολλον περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν μὴ διατεθέντων εἰσιτηρίων καὶ τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, βάσει τοῦ ὁποίου ἐπακολουθεῖ ἡ ὁριστικὴ εἴσπραξις τοῦ ἐπὶ προσωρινῷ λογαριασμῷ καταβληθέντος τέλους δημοσίων θεαμάτων.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντάσσεται, προκειμένου μὲν περὶ δημοσίων θεαμάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Ἐνσήμων Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν, προκειμένου δὲ περὶ δημοσίων θεαμάτων ὀργανουμένων εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τὸ ἀνωτέρω πρωτόκολλον συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Εἰς τὸ πρωτόκολλον δέον ν' ἀναφέρηται ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐγένετο ἡ καταστροφὴ τῶν μὴ διατεθέντων εἰσιτηρίων (διὰ τοῦ πυρὸς ἢ ἄλλως πως).

2. Προκειμένου περὶ ἐπιστροφῆς τέλους δημοσίων θεαμάτων ἐπισημανθέντων καὶ μὴ διατεθέντων εἰσιτηρίων, δι' ἃ τὸ καταβληθὲν τέλος εἰσήχθη ὡς δημόσιον ἔσοδον ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν προσαχθῶσι ταῦτα ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Υ. Φ. Δ. Θ. Ἀθηνῶν ἢ τῶν Οἰκον. Ἐφόρων διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ καταβληθέντος τέλους. Πρὸς τοῦτο συντάσσεται παρὰ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἀρχῶν πρωτόκολλον ἐν ᾧ ἀναγράφονται λεπτομερῶς τὰ ἐπιστρεφόμενα εἰσιτήρια καὶ τὸ τέλος τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ εἰσιτήρια ταῦτα. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο μετὰ καταστάσεων ἐπιστροφῆς ἀπαραιτήτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἐκδοθέντος γραμματίου παραλαβῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1935.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Κ. ΚΟΡΟΖΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Π. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆ· Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον το Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογίζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίο ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ .... (900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ. (1800)

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ(550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ ... (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ.... (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ .... (800)

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεῦχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ.....(20C

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ..... (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ ..... (60C

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ· ...(40C

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ.....(80C

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεῖα καὶ τὸ ἐκδιδόμενο σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).
2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κ. Λ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ